

NIERYMOWNY (4) *ai*

W pisowni rozłącznej (3), w łącznej (1).

e oraz o jasne.

sg m N nierymowny (2). ◇ f N nierymowną (2). ◇ [pl A subst nierymown(e).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII (z Cn) – XVIII w.

Niedobransy, niezgodny; nieskładny; incongruus Mącz; perinconsequens Calep; immodulatus, inconcinnus Cn (4) : Incongruus, Nierymowny/ nie przitrafny. Mącz 150a, 156b; obaczy ktoś/ frzednią parę [...] y rzeczce/ by wiedzieć prawi/ co to zá pará/ ták bárzo nie rymowna GórnDworz R8; Calep 782a; [O czym básni nierymowne niektorzy piáli/ wprowadzie iż ie [jeże morskie] Itárzy iadáli/ w przyiaźń fkimkolwiek wftępuiąc/ áby fie ták fiebie dzierzeli/ iáko Ieżowie wburfkę morfką. SienHerb 317a (Linde)].

Synonimy: nieprzytrafny, niezgodny.

Cf RYMOWNY

AW